

◆ حضرت‌عالی کتابی هم در باب رسالت دوره مشروطه تدوین کرده‌اید اما در آن کتاب، دست‌بندی‌ای از رسالت‌ منتشر آن دوره شده، ارائه نفرموده‌اید. آیا رساله‌های دوره مشروطه را می‌توان دست‌بندی خاصی کرد؟

چیزی که من رساله‌ها را براسامان بیان کردم و مشاهده کرده‌ام، همین استبداد و مشروطه و... است. البته استبداد نمی‌توان گفت، کسی طرفدار استبداد نبوده؛ بلکه باید این‌طور گفته شود که یک عده طالب تغییر نیستند و این تغییرات [در نظر آنها] منفی بوده است.

◆ یعنی هیچ کدام هوادار استبداد نبودند؟

خیر، استبداد به این معنی که ما می‌شناشیم [طرفداری در آن دوره برایش منصور] نیست. کسی طرفدار اینکه به مردم ظلم شود نبوده است. می‌گفتند این تغییر [یعنی مشروطه شدن] درست نبوده است. اشکال زیاد داشته است. رساله‌ای به نام «نوش دارو یا دوای درد ایرانیان» [نوشته شده] که [در آن] پیر و جوان با هم مناظره می‌کنند. پیر نماینده سنت و جوان نماینده تجدد است. این دفعه [یعنی در این رساله، برخلاف مقیم و مسافر که مشروطه خواه غلبه می‌کرد،] پیر [که نماینده سنت است] بر جوان [یا نماینده تجدد] غلبه می‌کند. وقتی پیر قدری [از مشروطه] انتقاد می‌کند، جوان به او می‌گوید: «حروف‌های استبدادی می‌زنید». پیر هم می‌گوید [که] من بینگ زده‌ام و مسخره می‌کند. از این سو، این هم وجود دارد.

اصلاً یکمری رساله به نام شیخ و شوح داریم، شیخ سنت و شوح تجدد است. این رساله‌ها [هم] چنین است. این وضع وجود دارد. [به] نظر من یک تقسیم‌بندی ماقسم به [دو] طیف ترجمه و تالیف است. یعنی از ترجمه مطلق تا تأثیف مطلق [در آثار این دوره] داریم و البته بین اینها [یعنی آثاری که ترکیبی از ترجمه و تالیف باشند] هم وجود دارد: [اینجا هم باز درجاتی هست:] رساله‌هایی که کمتر ترجمه است و بیشتر تالیف است: تا رساله‌هایی که بیشتر ترجمه است و کمتر تالیفی است.

باشد. مثلاً جمهوری اسلامی و مردم را چه کسی مطرح کرده است؟ لازم نبود کسی مطرح کند. مردم خود جلو آمدند. اینکه چرا این‌طور شده و چرا آن‌طور نشده حرف دیگری است. زمان سنج نگذاشتم که چه کسی اول گفته و چه کسی آخر گفته است. خیلی هم مهم نیست. به متون، به روزنامه‌ها و متون سیاسی، به نهایشنامه‌هایی که توشه شده، به گفت و گوهایی که شده نگاه کنید، این [انبساط] وجود دارد. هم در مشروطه و هم در مشروطه مابازه دارد. این چیزی نیست که بگوییم درآورده‌اند.

◆ تفسیر این آزادیخواهان مقدس از مسالم آزادی چطور است و مرزبندی‌های آنها با روش‌نگرانی و لیبرالیسم چگونه است؟ این مطلب بحث‌های فلسفه سیاسی شخصی و سنتگینی را می‌طلبد. باید به متون نایینی و مقیم و مسافر و رساله‌های دیگر مراجعه کنید.

◆ حاج آقا نورا... در طرح جلد مقیم و مسافر، هم حریت و هم آزادی را درج کرده است. فرق حریت و آزادی در نظر ایشان، چه بوده است؟

آزادی، عدالت و مساواتی که [روی جلد مقیم و مسافر چاپ شده و در کتاب] بیان می‌کنند، شعار انقلاب فرانسه است. اما یک حریت هم اضافه کرده است. باید مشروطه را در فضای بیداری جدیدی است. این مشروطه را کلی نگاه کنید. مثلاً [اینکه] بحث‌های آیتا... خامنه‌ای درباره مردم، چه تفاوتی با روش‌نگران دارد، باید در مجموعه فکری ایشان بگردید و انقلاب اسلامی و امام را با هم نگاه کنید. آن هم همین‌طور است. باید به حکومتی که ایشان در اصفهان داشته باشد، که از مشروطه در انجمن اصفهان داشته و نیز به سایر موارد نگاه کنید تا این تفاوت برای شما مشخص شود. در مورد نایینی هم این‌طور است و این بحث به نظر من بسیار سنتگین است و نیاز هم نیست که بیان شود.

◆ این در «حاشیه‌امن» نگاه داشتن اسلام، دور نگهداشت اسلام از منشیت اثر یا «اقرار به عدم کفایت دین در اداره امور» نیست؟ اصلاً من اعتقاد به این ندارم چون بسیاری در گیر این مساله بودند. کتاب‌هایی همانند مقیم و مسافر و کتاب آقای نایینی امروز هم خرف برای گفتن دارد. در فضای فکری امروز هم می‌توان از آن استفاده کرد و امی‌توانیم با مضامین آنها به جریان‌های سیاسی امروز نگاه کنیم.

◆ آیا می‌توان گفت که اسلام در حاشیه‌امن بماند و افرادی که مصدر امنند، کار خود را فارغ از اسلام بگنند، تا مباداً گردی به دامن اسلام بنشینند؟ این‌طور از قضیه برمی‌آمد که آنها [علمای مشروطه‌خواه] قسمت‌هایی که به آنها مربوط نیست را به‌گردان نمی‌گرفتند. عالم مشروطه‌خواه سوال می‌کند: «قسمت‌هایی که مربوط به اسلام نیست - همانند گرفتن مالیات. را چطور اسلامی می‌کنید؟» (مشروطه‌خواه پاسخ) می‌گوید که: «اما اسلامی نمی‌کنیم. اسلامی هم نمی‌دانیم. همان میزان که می‌توانیم، اسلامی می‌کنیم.» این دو دیدگاه است و قرار نیست به این دو نمره دهیم [اینکی را] دستور العمل قرار دهیم. به اینها نگاه می‌کنیم و وضع امروز خود را [امی‌سنجهیم]. در نسبت با تاریخ سعی می‌کنیم پرسش‌های امروز را عمیق‌تر کنیم و وضع موجود را بهتر بینیم.

◆ آیا درست است که مشروطه‌خواهان آزادیخواه را لیبرال و مشروطه‌خواهان را هواداران استبداد قلمداد کنیم؟

باتوجه به اینکه در ایران، بعد از شعارهایی که برای آزادی داده شد، این تلقی پیش‌آمد که در مشروطه هم دعوا بر سر «موافقت و مخالفت با لیبرالیسم» یا «موافقت و مخالفت با استبداد» بوده است.

◆ این تقسیم‌بندی مشروطه‌خواهان بر مبنای استبداد-آزادی (به معنای لیبرالیسم) به مشروطه مربوط است یا خیر؟ و اگر نه چطور در مشروطه پژوهی وارد شده؟ بحث وارد شدن و این مسائل نیست. وقتی نگاه می‌کنید، ممکن است یکی زودتر و یکی دیرتر گفته

سال ۷۹ در قم ایرادهایی که مرحوم حاج آقا نورا... در مقیم و مسافر به علمای مشروطه‌خواه گرفته است را در جلسه‌ای با حضور آقای مصباح بیان کرد. [بعد از ارائه آن نکات، ایشان هم] گفتند من ۲۰ نکته یادداشت کرده‌ام و می‌خواهم جواب بدhem. آمدند و جواب دادند. همانند این شد که من مشروطه‌خواه شدم و ایشان مشروطه‌خواه شدم و جواب داد